

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กรະผล ทองธรรมชาติ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๙/๒๕๖๐

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ศาลแขวงครราชสีมาส่งคดีแพ้ทางของจำเลย (นายกองสิน สอนโยหา) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓

ศาลแขวงครราชสีมา ขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งข้อโต้แย้งของจำเลย (นายกองสิน สอนโยหา) ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๕๐๔/๒๕๖๕ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ หรือไม่ โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงครราชสีมา (โจทก์) ยื่นฟ้องนายกองสิน สอน โยหา (จำเลย) ว่ากระทำการผิดฐานทำสุรา มีภานะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต มีเชื้อสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ทำขึ้นโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ มาตรา ๓๑ พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องของโจทก์ทุกข้อหา จำเลยเห็นว่าโจทก์ ไม่สามารถนำพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

จำเลยเป็นคนไทย เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย มีอาชีพเป็นเกษตรกร ต้องได้รับความคุ้มครองและได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่รัฐ จากรัฐ ภายใต้บทบัญญัติกฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อย่างเสมอภาคเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ แต่จำเลยไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ สิทธิในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจาริตประเพณี รวมทั้งไม่ได้รับการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีจากรัฐ

ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๗ มาตรา ๙๙ มาตรา ๙๙ มาตรา ๙๙ และมาตรา ๙๙ ดังนี้

มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสูรา หรือมีภาระน้ำหนักหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสูราไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสูราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

(๑) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่บัดดอร์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๖ อย่างแจ้งชัด กล่าวคือ มาตรา ๔๖ แห่งรัฐธรรมนูญ เป็นการให้สิทธิ เสรีภาพแก่เกยตระกรซึ่งรวมตัวเป็นชุมชนท้องถิ่นด้วยความยินยอมของบุคคลที่มีสิทธิในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจาริตรแพะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีการทำกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังนั้นการที่จำเลยได้มีการรวมกลุ่มเป็นชุมชนท้องถิ่น เพื่อทำสูราพื้นบ้านเป็นลักษณะต้องด้วยความตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ อย่างแจ้งชัด

(๒) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่บัดดอร์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ ซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแบ่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรม เนื่องจากการห้ามไม่ให้เกยตระกรผลิตสูราพื้นบ้านได้อย่างเสรีเพราะต้องขออนุญาต การทำต่ออธิบดีกรมสรรพาณิช หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตล้วนแล้วแต่เป็นหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการจำกัดสิทธิของเกยตระกรในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม เพราะเมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้นั้นไม่เป็นการเปิดโอกาส และเอื้อประโยชน์ให้เกยตระกรสามารถประกอบอาชีพการผลิตสูราพื้นบ้านและสามารถแบ่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้นั้นล้วนเป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ ของเกยตระกร โดยสิ้นเชิง

(๓) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่บัดดอร์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๖ ซึ่งรัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติ สุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นบทบัญญัติที่ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเกยตระกรในการกำหนดนโยบายผลิตสูราพื้นบ้านเสรี รวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้เกยตระกรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ เห็นได้จากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอันเป็นคำสั่งกระทรวงการคลัง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศ กระทรวงอุดหนุนธรรม และระเบียบกรมสรรพาณิชที่มีผลบังคับใช้หลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักร ไทยฉบับนี้ คำสั่งและประกาศดังกล่าววนั้นเป็นนโยบายแห่งรัฐ ออกโดยอาศัยความตามมาตรา ๕ วรรคแรก แต่ขัดต่อเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ

๔) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย มาตรา ๗๙ เนื่องจากรัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่น ได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น... โดยคำนึงถึงเจตนาرمณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น แต่ปรากฏว่า ความในมาตรา ๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่ได้เป็นการกระจายอำนาจ ให้ท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นด้วยตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น... เพราะหาก เปิดโอกาสให้เกยตրารสามารถผลิตสุราเสริฟได้จะก่อให้เกิดรายได้ที่เกยตրารในท้องถิ่นสามารถ เสียภาษีให้แก่ท้องถิ่นที่จะพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมการไม่เปิดโอกาสให้เกยตրาร ผลิตสุราพื้นบ้านเสริฟได้ จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย ในมาตรา ๗๙

๕) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๓ เนื่องจากรัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม แต่ข้อความในมาตรา ๕ วรรคแรก นั้น ไม่เป็นการเปิดโอกาสให้เกยตรารสามารถผลิตสุราพื้นบ้านเสริฟ ซึ่งมีมาแต่บรรพบุรุษ จึงไม่เป็นการเปิดโอกาสให้เกยตรารสร้างรายได้กับครอบครัวได้อย่างเป็นธรรม และเมื่อได้พิจารณาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วจะพบว่าไม่สามารถที่จะทำให้รัฐดำเนินการ กระจายรายได้อย่างเป็นธรรม อันเนื่องมาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเหล่านี้ไปจำกัดสิทธิของเกยตราร โดยสิ้นเชิง

๖) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๔ ในการที่รัฐจะต้องจัดระบบในการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดิน อย่างเหมาะสม... รักษายอดประโยชน์ของเกยตรarin การผลิตและการตลาดในสินค้าเกยตรarin ให้ได้รับ ผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกยตรarin เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษายอดประโยชน์ ร่วมกันของเกยตรarin

๗) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๗ เนื่องจากรัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมคุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรง

และทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทั้งต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค

ตามมาตรา ๕ วรรคสอง พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มีอำนาจตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ดำเนินการตรากฎหมายระ trg ตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคสอง เป็นการละเว้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอันเป็นการก่อให้เกิดข้อบกพร่อง ทำให้เกยตกรไม่ได้รับสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ก่อให้เกิดปัญหาความได้เปรียบเสียเปรียบมีการผูกขาดทางการค้า ไม่รักษาผลประโยชน์ส่วนตนของเกยตกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกยตกร เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งไม่ส่งเสริมการรวมตัวของเกยตกร เพื่อวางแผนการเกยตกรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกยตกร เนื่องจากการออกกฎหมายเพื่อให้มีการออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ทำให้ประชาชนที่บริโภคสุรา อันเกิดจากการผลิตของกลุ่มธุรกิจที่อาศัย กฎหมายที่ดังกล่าวซึ่งเป็นลักษณะการผูกขาดทางการค้าทำให้ ประชาชนต้องซื้อสุราเพื่อบริโภคในราคาสูง ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจในชุมชน เป็นการไม่สนับสนุน ให้ชุมชนพึงดูแล ไม่คุ้มครองผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ อีกทั้งเป็นการขัดขวางไม่ให้เกยตกร มีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูอาริสตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๖

การจำกัดสิทธิเสริ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ จึงเป็นบทบัญญัติที่บัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังที่ได้กล่าวอ้างมาแล้วข้างต้น ถึงแม้ว่าบทบัญญัติในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ จะมีข้อยกเว้น ให้เกยตกรสามารถขออนุญาตได้ต่ออธิบดีกรมสรรพาณิชหรือเจ้าพนักงานสรรพาณิชที่อธิบดี ได้มอบหมายให้ทำการแทนก็ตาม การจะอนุญาตหรือไม่นั้นต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรืออธิบดีกรมสรรพาณิช

ได้กำหนดไว้ในคำสั่ง ประกาศกระทรวง หรือระเบียบกรมสรรพากรมิที่มีการประกาศใช้ อันเป็นหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ไม่สามารถปฏิบัติได้จริงและเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของเกย์ตระกร ซึ่งคำสั่ง ประกาศ กระทรวง และระเบียบ กรมสรรพากรมิตนั้นได้ตราโดยอาศัยความตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสรา พ.ศ. ๒๕๕๗ ในมาตรา ๕

การอนุญาตให้เกย์ตระกรทำและขายสุราพื้นบ้านอย่างเสรีนั้น ห้าใช้เป็นการส่งเสริมให้มีการ mom เมา醉ชาชนทั่วไปในการบริโภคสุราเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี醉ชาชน บริโภคสุรามากเป็นอันดับ ๕ จากรายงานการบริโภคสุราทั่วโลก แม้จะห้ามไม่ให้เกย์ตระกรทำและขาย สุราพื้นบ้านอย่างเสรีก็ตาม แต่ยังมีการทำและขายสุราโดยกลุ่มนธุรกิจที่ได้รับอนุญาตจากกรมสรรพากรมิ หรือมีการนำเข้าสุราต่างประเทศมาขายในประเทศไทยอย่างมหาศาลโดยไม่มีการควบคุมการขาย ซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับที่กรมสรรพากรมิต้องว่า สุราเป็นสินค้าต้องมีการควบคุม การทำและการขาย โดยอาศัยหลักการที่ว่า “สุราเป็นสินค้าที่บริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและ ศีลธรรมอันดี ควรต้องมีการจำกัดการบริโภค” ดังนั้น การอนุญาตให้เกย์ตระกรทำและขายสุราพื้นบ้าน อย่างเสรี จะเป็นการทำให้เกย์ตระกรมีอาชีพเพิ่มขึ้นและเป็นการเพิ่มรายได้แก่เกย์ตระกร รวมทั้งเป็นการ เพิ่มนु่คล้ำผลผลิตทางการเกษตรที่เคยตกต่ำและอาจเน่าเสียได้ง่าย ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มโดยเกย์ตระกร ที่ได้รับอนุญาตให้ทำและขายสุราพื้นบ้านเสรี ชำระภาษีสุรา รัฐไม่ต้องสูญเสียงบประมาณในการ เข้าแทรกแซงราคาผลผลิตทางการเกษตร อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูจาริตรและเพลย์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มีมาแต่โบราณ รวมถึงเป็นการคุ้มครองอาชีพของเกย์ตระกรและคุ้มครองสิทธิของประชาชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ศาลาฯ แขวงครราษฎร์สีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่ขอให้ศาลาฯ รัฐธรรมนูญวินิจฉัยตระกับที่ โจทก์บรรยายมาในฟ้อง เห็นสมควรให้ศาลาฯ รัฐธรรมนูญวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายตามคำร้องนี้ โดยส่งไปยังสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อดำเนินการส่งไปยังศาลาฯ รัฐธรรมนูญต่อไป

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอยู่ในบังคับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ขอให้ศาลาฯ รัฐธรรมนูญวินิจฉัยประเด็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสรา พ.ศ. ๒๕๕๗ ขัดหรือเบี้ยงต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ หรือไม่

ศาลาฯ รัฐธรรมนูญมีมติให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดของศาลาฯ รัฐธรรมนูญ ข้อ ๑๒ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ປະເຕິນໃນການພິຈາຮານແລະຄໍາວິຈິຈັນຍ

ເນື່ອງຈາກຄໍາຮ່ອງນີ້ປະເຕິນແລະສາຮະສຳຄຸນທີ່ຂອງໄທ້ຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ພິຈາຮານວິຈິຈັນຍເໝື່ອນກັບ
ຄໍາຮ່ອງທີ່ຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ໄດ້ເຄີຍວິຈິຈັນຍໄປແລ້ວໃນຄໍາວິຈິຈັນຍຂອງຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ທີ່ ៣៧/២៥៥៨ ລົງວັນທີ
៣១ ມິນາຄມ ២៥៥៨ ວ່າມາຕຣາ ៥ ແຫ່ງພຣະຮາບໜູ້ຕືສຸຣາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ໄນບັດທີ່ແບ່ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້
ມາຕຣາ ៥ ຕາມທີ່ໄດ້ໄທ້ເຫດຜູ້ໃນຄໍາວິຈິຈັນຍສ່ວນດັນໃນຮາຍລະເອີຍດໄວ້ແລ້ວ

ດ້ວຍແຫດຜູ້ຄັດກ່າວ ຈຶ່ງວິຈິຈັນຍວ່າ ມາຕຣາ ៥ ແຫ່ງພຣະຮາບໜູ້ຕືສຸຣາ ພ.ສ. ២៥៥៣ ໄນບັດ
ທີ່ແບ່ງຕ່ອງຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້ ມາຕຣາ ៥

ສາສຕາຈາරຍ໌ ດຣ.ກະະມລ ຖອນຮຽມชาຕີ

ປະທານຄາລຮູ້ຮຽມນູ້ນີ້